

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-386/14

**Groupe Steria SCA
împotriva
Ministère des Finances et des Comptes publics**

(cerere de decizie preliminară formulată de
cour administrative d'appel de Versailles)

„Trimitere preliminară — Legislație fiscală — Libertatea de stabilire — Directiva 90/435/CEE — Articolul 4 alineatul (2) — Distribuiri de dividende cu caracter transfrontalier — Impozit pe profit — Impozitarea grupurilor («integrare fiscală» franceză) — Scutirea dividendelor plătite de filialele care aparțin grupului fiscal integrat — Condiție privind rezidența — Dividende plătite de filiale nerezidente — Cheltuieli și costuri nedeductibile aferente participației”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a doua) din 2 septembrie 2015

1. *Libertatea de stabilire — Legislație fiscală — Impozit pe profit — Legislație națională care permite societăților-mamă rezidente să constituie o entitate fiscală unică cu filiala lor rezidentă — Excluderea filialelor nerezidente în cazul în care profiturile lor nu sunt supuse legii fiscale a statului membru al societății-mamă — Justificare — Repartizare echilibrată a competenței de impozitare între statele membre*

(art. 49 TFUE și 54 TFUE)

2. *Libertatea de stabilire — Legislație fiscală — Impozit pe profit — Reglementare națională care stabilește o scutire totală a dividendelor plătite de filiale în temeiul unui regim de integrare fiscală rezervat doar societăților rezidente — Scutire parțială a dividendelor plătite de filialele nerezidente care nu pot aparține unui asemenea grup — Inadmisibilitate — Justificare — Lipsă*

(art. 49 TFUE; Directiva 90/435 a Consiliului)

3. *Apropierea legislațiilor — Regim fiscal comun aplicabil societăților-mamă și filialelor din state membre diferite — Directiva 90/435 — Articolul 4 alineatul (2) — Dreptul statelor membre de a prevedea ca impozitele aferente participației și pierderile ce rezultă din repartizarea profiturilor filialei să nu fie deductibile din profitul impozabil al societății-mamă — Limită — Obligația de a respecta dispozițiile fundamentale ale tratatului, printre care articolul 49 TFUE*

[art. 49 TFUE; Directiva 90/435 a Consiliului, art. 4 alin. (2)]

1. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 25-27)

2. Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații a unui stat membru privind un regim de integrare fiscală, în temeiul căreia o societate-mamă integrantă beneficiază de neutralizarea reintegrării unei cote-părți din cheltuieli și din costuri stabilită forfetar la 5 % din valoarea netă a dividendelor primite de ea de la societățile rezidente care fac parte din integrare, în timp ce o astfel de neutralizare îi este refuzată, în temeiul acestei legislații, pentru dividendele care îi sunt distribuite de filialele sale situate într-un alt stat membru și care, dacă aceste filiale ar fi fost rezidente, ar fi fost eligibile în mod obiectiv, la cerere.

Astfel, spre deosebire de cazul în care condiția privind rezidența, în calitate de condiție de acces la un regim de integrare fiscală, este justificată ținând seama de faptul că un astfel de regim permite transferul pierderilor în interiorul grupului fiscal integrat, în ceea ce privește, în schimb, avantajele fiscale, altele decât transferul pierderilor în interiorul grupului fiscal integrat, o asemenea diferență de tratament nu poate fi justificată prin necesitatea de a menține repartizarea echilibrată a competenței de impozitare între statele membre. Această diferență de tratament se referă numai la dividendele intrate, obținute de societățile-mamă rezidente, astfel încât este vizată suveranitatea fiscală a unuia și aceluiași stat membru.

Pe de altă parte, în măsura în care nu poate fi identificată nicio legătură directă între acest avantaj și un dezavantaj fiscal care rezultă din neutralizarea operațiunilor interne grupului, un asemenea avantaj nu poate fi justificat nici prin necesitatea de a menține coerența sistemului fiscal al statului membru vizat. Astfel, chiar dacă neutralizarea reintegrării cotei-părți din cheltuieli și din costuri rezultă din asimilarea grupului constituit din societatea-mamă și filialele sale unei singure întreprinderi cu mai multe sedii, această neutralizare nu aduce niciun dezavantaj fiscal societății-mamă aflate la conducerea unui grup fiscal integrat, ci, dimpotrivă, îi conferă avantajul fiscal menționat.

(a se vedea punctele 27-29, 34-36 și 40 și dispozitivul)

3. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctul 39)